

РЕШЕНИЕ

№ 1450

гр. София, 28.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.01.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

**ЧЛЕНОВЕ: Николай Ангелов
Маргарита Йорданова**

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **12058** по описа за **2019** година докладвано от съдия Николай Ангелов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, подадена от [фирма],[ЕИК], чрез адв.С. С. срещу Решение от 24.09.2019г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 5-ти с-в, постановено по н.а.х.д. №9452/2019г., с което е потвърдено изцяло Наказателно постановление /НП/ №42-0002272/24.08.2018г., издадено от началника на Областен отдел „Автомобилна администрация“ (ОО „АА“) – С., с което на касатора за извършено нарушение на чл. 6, ал. 7, т.3, буква „б“, пр. 1 от Наредба №11/31.10.2002г. на МТС, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 200 /двеста/ лева на основание на чл. 105, ал. 1 Закона за автомобилните превози (ЗАВП).

В жалбата се излагат оплаквания за постановяване на обжалваното решение в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила – касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК. Твърди, че в НП и АУАН не е посочено наименованието на нормативния акт, нито ясно е посочен органът. Изтъква се още, че АУАН е съставен след изтичане на тримесечния срок от откриване на нарушителя. Навежда доводи за неяснота относно датата на извършване на нарушението. С тези доводи се иска отмяната на решението и отмяна на потвърденото с него НП. В проведеното по делото открито съдебно

заседание касаторът не се явява и не изпраща представител. Представено е писмено становище, с което поддържа изложеното в жалбата.

Ответната страна, редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира касационната жалба за неоснователна.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, Шестнадесети касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, от лице с процесуална легитимация, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество, касационната жалба е основателна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателно постановление. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

СРС е възприел фактическа обстановка, която съответства на събраните писмени и гласни доказателства. Съдът е приел, че на 12.07.2018г., при проверка на представени документи от страна на [фирма] И. Т. е установил, че дружеството притежава лиценз за извършване на международен превоз на товари № 0835 и не е подало документи за доказване на финансова стабилност преди изтичане на срока, за който е сключен договора за застраховка, със Застрахователна полица № 10000100009861, валидна до 24:00 часа на 12.08.2017 г.

Поради това И. Т. на длъжност инспектор при ОО „АА“ [улица]С. съставил против [фирма] АУАН, в който описал тези свои констатации и квалифицирал извършеното нарушение като такова по чл. 6, ал. 7, т.3, буква „б“, пр. 1 от Наредба №11/31.10.2002г. на МТС. При предявяването на акта на надлежно упълномощено лице, както и в срока по възражения не били направени и депозирани.

Въз основа на съставения акт и писмените доказателства по преписката, наказващият орган издал атакуваното НП. С него била възприета изцяло описаната в акта фактическа обстановка и правната квалификация на нарушението- по чл. 6, ал. 7, т.3, буква „б“, пр. 1 от Наредба №11/31.10.2002г. на МТС. За него, на [фирма] била наложена "имуществена санкция" в размер на 200 лв. на основание чл. 105, ал.1 от ЗавП.

За да потвърди НП, СРС е приел, че НП е издадено от при спазване на процесуалния и материалния закон. Обсъдил е доводите на касатора за незаконосъобразност на НП и е обосновал тяхната неоснователност.

Така постановеното решение е неправилно.

Съгласно разпоредбата на чл. 6, ал.7, т.3, буква б), пр.1 от Наредба № 11/2002 г., лицата по чл. 2, ал.1 доказват финансова стабилност всяка година, преди изтичане на срока, за който е сключен договорът за застраховка, или срока, за който е издадена банковата гаранция. Това задължение не е абсолютно и следва да бъде тълкувано в контекста на общите изисквания по чл. 6, ал.1, вр. чл. 3, т.3 от същата наредба. По арг. от чл. 3 и чл. 8 от Наредбата, лицензионният режим е доброволен, като титулярът

може да се ползва от правата по лиценз, само доколкото изпълнява изискванията по чл. 3 от Наредбата. Именно по тази причина разпоредбата на чл. 11, ал.1, т.1, буква е) от ЗАВП предвижда правата, произтичащи от лиценз за извършване на превоз на пътници или товари на територията на Република България или от лиценз на Общността, да се прекратяват в случаите, когато не са спазени сроковете за представяне на документи за доказване на финансовата стабилност, указани в Наредба № 11/2002 г.

След като доказването по чл. 6, ал.7, т.3, буква б), пр.1 от Наредбата касае правата, които превозвачите черпят от предоставения им лиценз, не може непредставянето на доказателства за съществуването на условията, при които е издаден лиценз да се квалифицира като административно нарушение по смисъла на ЗАНН.

В тази връзка следва да се съобрази, че правилата относно условията, които трябва да бъдат спазени за упражняване на професията автомобилен превозвач на територията на Общността са регламентирани с Регламент (ЕО) № 1071/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21.10.2009 г. Изискванията за упражняване на професията автомобилен превозвач са посочени в чл. 3 от Регламента, повторени в чл. 3 от Наредба № 11/2002 г. Според съображение (4), регламентът има за цел да гарантира по-еднообразното и по-ефективното прилагане на територията на Общността, поради което случаите, в които държавите-членки могат да вземат самостоятелни решения са изрично упоменати в него.

Според съображение 21 от Регламент (ЕО) № 1071/2009 г., държавите-членки следва да предвидят санкции, приложими за нарушения на регламента. Тези санкции следва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи. Съгласно чл. 22, пар.1 от Регламент (ЕО) № 1071/2009 г., държавите-членки установяват система от санкции за нарушаване на разпоредбите на настоящия регламент и вземат всички необходими мерки, за да осигурят тяхното прилагане. Предвидените санкции трябва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи. Според пар.2 от същата разпоредба, посочените пар.1 санкции включват по-специално спиране на действието на разрешението за упражняване на професията автомобилен превозвач, отнемане на разрешението и обявяване в неспособност на ръководителя на транспортната дейност. След като в Регламента не е предвидена възможност за прилагане на финансови санкции, неправилно неизпълнението на задължението по чл. 6, ал.7, т.3, буква "б", пр.1 от Наредба № 11/2002 г. е санкционирано на основание чл. 105, ал.1 от ЗАВП - т.е. като административно нарушение. В контекста на изискванията на Регламента, пропорционални мерки на бездействието на дружеството по чл. 6, ал.7, т.3, буква б, пр.1 са тези по чл. 11, ал.1, т.1, буква е) от ЗАВП, съответно по чл. 106, ал.1, т.б, буква в), пр.1 от ЗАВП, каквато в случая следва да е наложена на дружеството. Едновременното предвиждане на прилагане на тези мерки с финансови санкции, надхвърля границите на подходящото и необходимото за постигането на легитимно преследваните от Регламента цели.

Като е потвърдил постановлението, първоинстанционният съд е постановил едно неправилно и незаконосъобразно решение, което следва да бъде отменено, като следва да бъде отменено и потвърденото с него НП.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК, Административен съд София-град, Шестнадесети касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 24.09.2019г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 5-ти с-в,

постановено по н.а.х.д. №9452/2019г. КАТО ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:
ОТМЕНЯ Наказателно постановление №42-0002272/24.08.2018г., издадено от
началника на Областен отдел „Автомобилна администрация“– С., с което на касатора
за извършено нарушение на чл. 6, ал. 7, т.3, буква „б“, пр. 1 от Наредба
№11/31.10.2002г. на МТС, е наложено административно наказание „имуществена
санкция“ в размер на 200 /двеста/ лева на основание на чл. 105, ал. 1 Закона за
автомобилните превози.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.